

Temple Aliyah, Needham, MA
Torah Sheini and Weekday
Leviticus 24:2(end) - 25:13

ויקחו אליך שמוך דית זך כתיב למאור להעלות נר המיד
מוחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן מוערב
עד בקר לפני יהוה המיד זקת עולם לדרתיכם על המורה
הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה המיד

ולקחת סלת ואפית אתה שתיים עשרה זבלות עני לערנב
יהיה הזלה האזנה ועימה אותם שתיים מוערבות שיע המערה
על השלוחן הטהר לפני יהוה ותהי על המערכת לבנה זכה
והיתה לזבח לאזכרה אע"ה ליהוה ביום השבת ביום השבת
יערכנו לפני יהוה המיד מאת בני ישראל ברית עולם והיתה
לאהרן ולבניו ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא
לו מאשי יהוה זק עולם ויבא בן אשה

ישראלית והוא בן איש נוצרי בתוך בני ישראל וילנו מנוחה
בן הישראלית ואיש הישראלי ויקב בן האשה הישראלית
את העם ויקלל ויביאו אתו אל משה ועם אביו שלמיה
בת דברי למוטה דן ויניחהו במועמר לפרש להם על
פי יהוה

וידבר יהוה אל משה לאמר הוצא את המוקלל אל מוחוץ
למוחנה וסמכו כל השבועים את ידיהם על ראשו ורגליו
אתו כל העדה ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש
כי יקלל אלהיו ונשא זטאו וקב שם יהוה מות יומת רגוב
והמו בוכל העדה כזר באזרח בנקבו שם יומת ואיש כי
יכה כל נפש אדם מות יומת ומוכה נפש בהמה ישלמנה
נפש תזות נפש ואיש כי יתן מום בעמיתו כאשר עשה
כן יעשה לו עבר תזות עבר עיף תזות עיף עין תזות
עין כאשר יתן מום באדם כן יתן בו ומכה בהמה ישלמנה
ומכה אדם יומת מושפג אחד יהיה לכם כזר באזרח יהוה
כי אני יהוה אלהיכם וידבר משה אל בני ישראל
ויביאו את המוקלל אל מוחוץ למוחנה ויהמו אתו אבן
ובני ישראל עשו כאשר צוה יהוה את משה

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי הבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם
ועבדתה הארץ שבת ליהוה שש שנים תזרע שדך ושש
שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה ובשנה השביעית
שבת שבתך יהיה לארץ שבת ליהוה שדך לא תזרע
וכרמך לא תזמר את ספידך קטירך לא תקצור וארת
ענבי נדירך לא תבצר שנת שבתך יהיה לארץ והיתה
שבת הארץ לכם לאכלה לך ולעבדך ולאמהך ולשכירך
ולתושבך הגרים עבך ולנחמתך וכחיה אשר בארץ
ההיה כנ תבואתה לאכל וספרת לך שבע

שבתה שנים שבע שנים שבע פעמים והיו לך ימי שבע
שבתה השנים השש וארבעים שנה והעברת שופר
תרועה בחודש השבעי בעשור לחודש ביום הכפרים
תעבירו שופר בכל ארצכם וקדשם את שנת החמישים שנה
וקראתם דרוו בארץ לכל ישביה ויכל הוא היתה לכם ועבתם
איש אל אחוזתו ואיש אל מושפוחתו תשבו ויכל הוא שנת החמישים
שנה היתה לכם לא תזרעו ולא תקצרו את ספידה ולא תבצרו
את נזריה כי יוכל הוא קדש היתה לכם מן השדה האכלו
את תבואתה בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחוזתו